

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

בפני כבוד השופט עמית רוזינס

התובעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד יצחק פז ואח'

נגד

הנתבעת שירותי בריאות כללית מחוז חיפה
ע"י ב"כ עו"ד אילן ארז ואח'

פסק דין

1

2

3 עניינה של תביעה זו, הינו טיפול להסדרת הפרעות בקצב הלב של התובעת, באמצעות צריכה בתדר
4 רדיו ("אבלציה"), אשר גרם לתופעות לוואי, שהובילו לצורך להשתיל קוצב לב קבוע בגופה של
5 התובעת. התובעת טוענת כי לא נמסרו לה הסברים מלאים אודות הפרוצדורה הטיפולית שהייתה
6 אמורה לעבור ולא הוצגו בפניה אופציות טיפוליות חלופיות, לרבות טיפול תרופתי, דבר שהביאה
7 למתן הסכמה שלא מדעת ופגיעה באוטונומיה שלה.

8

9

עובדות רלוונטיות

10

11 1. התובעת ילידת שנת 1979, סבלה במשך שנים, מאז גיל 15, מאירועים של הפרעות בקצב הלב,
12 בתדירות של כפעם בשנה. בשנת 2008 חלה עלייה במספר האירועים, שהחלו להופיע מדי
13 חודשיים שלושה לערך.

14

15 התובעת פנתה לייעוץ רפואי אצל ד"ר אריה מליטיאנו, קרדיולוג בעל תת התמחות בתחום
16 הפרעות קצב הלב. ביום 10/7/2008 התובעת נפגשה עם ד"ר מליטיאנו ובעקבות אותה
17 הפגישה, שתכניה שנויים במחלוקת, הוחלט על ביצוע פעולת אבלציה, בבית החולים כרמל.

18

19 ביום 25/8/2008 הגיעה התובעת לפגישת הכנה בבית חולים כרמל, במסגרתה נבדקה ובוצעו
20 מספר פרוצדורות לקראת ביצוע האבלציה. בין היתר, פגישה עם ד"ר מיכאל גבריאלי, אף
21 הוא קרדיולוג, אשר החתים את התובעת על טופס הסכמה ייעודי. גם תכניה של פגישה זו
22 שנויים במחלוקת.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מתוז חיפה

1 ביום 31/8/2008 הגיעה התובעת לבית החולים לצורך ביצוע פעולת האבלציה. במהלך ביצוע
2 הפעולה נגרם נזק למערכת ההובלה ולהופעת חסם פרוזדורי מלא שהוביל לצורך להשתיל
3 בתובעת קוצב לב. דבר שלטענת התובעת הביאה להתדרדרות במצבה הרפואי ולטענתה
4 נגרמה לה נכות נפשית ופיזית קשה.

טענות התובעת

5
6
7
8 .2 בכתב התביעה טענה התובעת כי בוצעו בה טיפולים רשלניים אשר גרמו לה לנזקים תמורים,
9 כולל נכות נפשית ופיזית קשות.

10 הצדדים הסכימו על מינויו של פרופי עמוס כץ כמומחה מטעם בית המשפט בתחום
11 הקרדיולוגיה, אשר קבע בחוות דעתו, כי לא הייתה רשלנות מצד הצוות הרפואי, לא בהתוויה
12 לביצוע אבלציה ולא בביצוע התהליך עצמו וכי הסיכון שהופיע אצל התובעת הוא סיכון מוכר
13 של הפעולה, שלא כתוצאה מרשלנות.

14
15 התובעת לא חלקה על מסקנותיו של פרופי כץ, וצמצמה את טענותיה להעדר הסכמה מדעת
16 ופגיעה באוטונומיה.

17
18 .3 התובעת טענה, כי הפגישה עם די"ר מליטיאנו ביום 10/7/2008, היתה קצרה ביותר, במהלכה
19 נמסרה לה רק האפשרות של טיפול באבלציה, לא הוסבר לה על חלופות טיפוליות באמצעות
20 תרופות, ולא הוסברו לה הסיכונים של פעולה זאת, ובעיקר הסיכון להיווצרות חסם פרוזדורי
21 שידרוש התקנת קוצב לב.

22
23 עוד טענה התובעת כי די"ר מליטיאנו לא תיעד באופן מפורט את ההסברים שנתן לה, והתיעוד
24 חקיים של הפגישה (מוצג ת/2) לוקה בחסר. הליקויים והחוסרים בתיעוד הרפואי גרמו
25 לתובעת נזק ראייתי ולכן, נטל הראיה להוכיח שהתובעת קיבלה הסברים מספקים מוטל על
26 הנתבעת והיא לא עמדה בנטל זה.

27
28 .4 לגבי הביקור בבית החולים כרמל ביום 25/8/2008 טענה התובעת כי ביצעה מספר בדיקות
29 שבמסגרתם נמסרו לה מספר טפסים לחתימה, ביניהם טופס הסכמה מדעת לביצוע אבלציה
30 (מוצג ת/1). די"ר גבריאלי, שחתום על טופס ההסכמה מדעת לא קיים איתה כל שיחה, לא

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 הסביר לה מאום, לא על אופציות טיפוליות ולא על סיכוני ההליך, אלא רק החתים אותה על
2 טופס זה, בפגישה שהתקיימה דקות ספורות.

3
4 התובעת טענה כי לו הייתה יודעת על האופציה של טיפול תרופתי ועל סיכוני הליך האבלציה,
5 הייתה נמנעת מלעבור את הליך האבלציה או דוחה את ביצועו, בשים לב לכך שהיה מדובר
6 בחליך אלקטיבי, לא דחוף.

7

8

טענות הנתבעת

9

10 5. הנתבעת טענה כי התובעת פנתה לטיפול רפואי אצל די"ר מליטיאנו, המתמחה בפעולה זו,
11 לאחר הפניה מרופאים אחרים ולאחר שטופלה באופן תרופתי. לאחר הפניה הוסברו לתובעת
12 כל האופציות הטיפוליות וכל ההסברים הנדרשים, והיא בחרה לעבור את טיפול האבלציה, ואף
13 חתמה על טופס הסכמה ייעודי.

14

15 עוד טענה הנתבעת כי על פי המסמכים המעידים על מצבה הרפואי של התובעת, הסבירות
16 שהתובעת לא הייתה בוחרת בטיפול האבלציה, הינו נמוך ביותר, לפיכך, גם אם ייקבע כי לא
17 הוצג המידע הדרוש, אין כל קשר סיבתי בין ההסכמה שלא מדעת לבין הנוק.

18

19 באשר לתיעוד ההסברים שניתנו לתובעת טענה הנתבעת, כי בתיעוד הקיים מזמן אמת,
20 שמהווה רשומה מוסדית, נרשם מפורשות שהתובעת קיבלה את הסברים לעניין כל האופציות
21 הטיפוליות, ודי בדברים אלו על מנת לאשר שבפועל הוסברו לתובעת כל האופציות.

22

23 6. די"ר מליטיאנו הצהיר, כי הסביר לתובעת "את האופציות הטיפוליות העומדות בפניה על
24 הסיכויים והסיכויים העומדים הכרוכים בהן לרבות אפשרות של טיפול תרופתי ומידת
25 האפקטיביות של הטיפולים האפשריים" (סעי' 9 לתצהיר עדות הראשית של די"ר מליטיאנו),
26 והוא הכחיש מכל וכל את טענה של התובעת לפיה לא שוחח עמה ולא הסביר לה את
27 הפרוצדורה הטיפולית, לטענתו הפגישה ארכה כחצי שעה במסגרתה לא קיבלה כל טיפול
28 תרופתי אלא רק הסברים לעניין האבחנה ואפשרויות הטיפול, ובסופה של הפגישה הביעה
29 התובעת את רצונה לעבור את הטיפול הני"ל, ועל כן היא הוזמנה לפגישה טרום ניתוחית בבית
30 החולים כרמל, לצורך ביצוע בדיקות וכן לצורך הסבר נוסף לעניין הפעולה וחתימה על טופס
31 הסכמה ייעודי.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

7. דייר מיכאל גבריאלי הצהיר, שביצע קבלה רפואית לתובעת ביום 25/8/2008, במסגרתה שוחח עמה והסביר לה את מהות הפעולה שהיא עתידה לעבור וכן הסביר לה מפורשות שלפעולה קיימים סיכונים, לרבות נזק של פגיעה במערכת ההולכה שעלולה להוביל להשתלת קוצב לב. לאחר הסברים אלו ולאחר שהשיב על שאלות התובעת, הוא מסר לה טופס הסכמה ייעודי, בו רשום מפורש שאחד הסיכוכים האפשריים הוא "פגיעה במערכת ההולכה של הלב שעלולה לגרום לצורך בהשתלת קוצב לב", והתובעת חתמה על הטופס.

7

8

דיון והכרעה

9

הרישום במסמכים הרפואיים

10

8. "נושא זה של היעדר רשומות רפואיות ושל השפעתו על ההליך המשפטי, הודן בתביעות בגין רשלנות רפואית נטענת, זכה להתפתחות בשנים האחרונות. כמעט שאינך מוצא תובענה בנזיקין בעילת רשלנות רפואית, שאין מתעוררת בה שאלת קיומן של רשומות רפואיות כנדרש. השאלה מתעוררת בעיקר כשהתובע מבקש להעביר את נטל השכנוע אל הנתבעים להוכיח שלא הייתה רשלנות מצדם." [ע"א 6948/02 אדנה נ' מדינת ישראל, משרד הבריאות, נח(2) 535, 542 (2004)].

17

גם במקרה זה טוענת התובעת לליקויים ברישומים הרפואיים אשר בגינם יש להעביר את נטל השכנוע של טענותיה על כתפי הנתבעת. אדון להלן בשני המסמכים הרפואיים הרלוונטיים.

20

9. בטופס הסכמה ייעודי לביצוע פעולת האבלציה (ת/1), עליו חתמה התובעת ביום 25/8/2008, נרשמו במפורש ובצורה ברורה לחלוטין הסיכוכים האפשריים, לרבות הסיבוך שאירע אצל התובעת:

"אני מצהיר/ה ומאשר/ת בזאת כי הוסברו תופעות הלואי של הטיפול העיקרי ... כמון כן הוסברו לי הסיכונים והסיכוכים האפשריים של הטיפול העיקרי, לרבות: ... פגיעה המערכת ההולכה של הלב שעלולה לגרום לצורך בהשתלת קוצב לב קבוע."

28

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

- 1 לא מצאתי כל פגם או חוסר במסמך זה. התובעת חתמה על טופס זה ודי"ר מיכאל גבריאלי
2 אישר בתחתית הטופס, בהתימתו, כי הסביר לתובעת את כל האמור בטופס בפירוט וכי
3 התובעת חתמה על הטופס לאחר ששוכנע שהבינה את ההסברים במלואם.
4
5 על כן, אני דוחה את טענת התובעת כי נגרם לתובעת נזק ראייתי כלשהו בקשר עם מסמך זה.
6 דהיינו, הנטל לחוכיח שלא הוסברו לתובעת הסיבוכים והסיכונים של הפעולה שעברה מוטל
7 עליה.
8
9 אמנם החלכה היא כי החתימה על טופס ההסכמה מדעת אינה מעידה, כשלעצמה, על קיומה
10 של הסכמה מדעת [ע"א 2781/93 דעקה נ' בית חולים "כרמלי" חיפה, פי"ד נג(4) 526, 548
11 (1999)], יחד עם זאת, וכפי שאבהיר בהמשך, די"ר גבריאלי, שהחתיים את התובעת על טופס
12 ההסכמה העיד שנתן לתובעת את מלוא ההסברים לגבי ההליך בטרם החתמה על הטופס,
13 ויודגש כי מדובר בפגישה שנייה של התובעת עם רופאי הנתבעת, כאשר מטרתה של הפגישה
14 הייתה הכנה לקראת ביצוע ההליך [נראה גם ע"א 8693/08 הרמן נ' די"ר עמוס שטרנברג
15 (24/03/2011)].
16
17 ברשומה הרפואית בה תועדה הפגישה בין התובעת לבין די"ר מליטיאנו ביום 10/7/2008 (ת/2)
18 נרשם בין השאר: "הוסברו כל האופציות הטיפוליות כולל EPS ו- RF ABILATION בהתאם
19 לתוצאות." ובהמשך נרשם כי התובעת רוצה לעבור את הבדיקה וכי היא תזומן לבית החולים
20 כרמל.
21
22 לגבי רשומה זאת טוענת התובעת כי מדובר במסמך חסר, שאין בו פירוט של כל האופציות
23 הטיפוליות שהוסברו לתובעת, ובעיקר הטיפול התרופתי.
24
25 חוק זכויות החולה והפסיקה אינם מספקים הנחיות ביחס להיקף הפירוט הנדרש מרופא בעת
26 הרישום הרפואי.
27 "אחת השאלות בנושא זה של היעדר רשומות רפואיות או של ליקויים בהן היא
28 השאלה באילו נסיבות חייב רופא לערוך רישומים של תלונות של מטופל, של
29 תוצאות של בדיקות שביצע בו הרופא ושל מהלך הטיפולים במטופל, ועד לאיזו רמת
30 פירוט עליו להגיע. נושא זה לא התלבן דיו בפסיקה אף שכבר נתגלו בו חילוקי דעות

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

- 1 בין הפוסקים (ראו בע"א 1/01 הנ"ל [3]). " [ע"א 6948/02 בעניין אדנה הנ"ל בעמ' 543].
2
3
4 רמת הפירוט הנדרשת ממסמך רפואי צריכה להיקבע לאור מטרותיו ותכליתו של הרישום הרפואי.
5
6
7 12. רוב המקרים שנדונו בפסיקת בתי המשפט בקשר עם סוגיית חוסרים ברישומים רפואיים
8 כולל בעניין חוסר בפירוט, עסקו במחסור של פרטים לגבי המצב הרפואי של המטופל או לגבי
9 הטיפולים הרפואיים שניתנו לו.
10
11 ראה למשל בע"א 6948/02 בעניין אדנה הנ"ל בעמ' 542 :
12 "תיעוד זה יש בו חשיבות רבה הן לצורך המשך טיפולים במטופל בעתיד, הן על-
13 מנת ליתן למטופל אפשרות לדעת, כפי שהוא זכאי לדעת, את מצבו הרפואי ואת
14 הטיפול הרפואי שניתן לו, הן כראיה, אם תידרש, לאופיו של הטיפול שקיבל
15 המטופל ולפרטיו."
16
17 וכן ע"א 58/82 קנטור נ' ד"ר שלום מוסייב, לט(3) 259, 253 (1985):
18 "רישומים אלה חשיבותם בכך, שהם מציגים לפני הרופא המטפל בחולה או לפני
19 כל מי שיתבקש להושיט לו סעד רפואי עם הזמן תמונת מצב על המחלה או על מצב
20 בריאותו של החולה בדרך כלל, בכל שלב ושלב של התפתחות המחלה והשתלשלות
21 הדברים. על-פי הרישומים ובהסתמך עליהם יוכל לקיים מעקב שוטף, ראוי
22 ואחראי אחר התפתחות הדברים ולקבל את ההחלטות הנאותות. רישומים אלה
23 חשיבותם רבה גם כראיה אותנטית ובעלת משקל באשר לאירועים שקרו
24 ולהתפתחויות שהתרחשו במועד כלשהו בעבר."
25
26 דהיינו, המטרה העיקרית של רישום פרטי מידע אודות מצבו הרפואי של המטופל ואודות
27 הטיפולים הרפואיים שקיבל, הינה מתן טיפול רפואי מתאים ומיטבי וכן להוות ראיה
28 אוטנטית בעניין האירועים שקרו והטיפול שניתן, המאפשרת קיום תחקיר רציני כאשר
29 מתרחשות תקלות, כדי לתקן את המעוות במידת האפשר ולמנוע תקלות דומות בעתיד.
30

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

13. אין זה המקרה בפנינו, בו הטענה לרישום חסר מתייחסת אך ורק לתיעוד מילולי של הדברים שנאמרו על ידי ד"ר מליטיאנו, במסגרת מתן פרטים לתובעת, כדי לאפשר לה לקבל החלטה מדעת בעניין הטיפול הרפואי שהוצע לה.
- העיקרון המונח בבסיס דוקטרינת ההסכמה מדעת הוא שעל הרופא להסביר לחולה את סיכויי הצלחת הטיפול וסיכונים הכרוכים בו, לרבות הסיכונים והסיכויים של הימנעות מטיפול, וכן עליו להסביר את הטיפולים החליפיים האפשריים. משמעות ההסכמה מדעת היא כי החולה הוא שותף מלא בגיבוש תהליך הטיפול במחלתו או בבעיה הרפואית שממנה הוא סובל. [ראו ע"א 718/06 סתחי נ' מדינת ישראל (30/10/2007)].
- כלומר, המטרה המרכזית של רישום המידע שמוסר הרופא למטופל, כדי לאפשר לו להגיע החלטה מושכלת בעניין הטיפול הרפואי, איננה טיפולית בעיקרה, אלא בעלת מימד ראייתי גרידא – להוכיח שהדברים אכן נאמרו.
- חצגת מסמכים כתובים בפני המטופל יכולה לשמש גם מטרה נוספת – לוודא חצגת כל המידע הרלוונטי בפני המטופל, מבלי לשכוח ולהשמיט פרטים רלוונטיים. בעניין זה יש לציין, כי לא כל שיחה בין רופא לחולה בקשר לטיפול בו יכולה להיות מלווה בהכנת מסמכים כתובים מראש, ולעיתים אף אין בכך צורך. בעיקר נכונים הדברים לפגישות טיפול והיכרות ראשוניות, שלא ניתן ולא צריך לצפות מראש את הנושאים שיעלו במהלך.
14. מתוך מטרת הרישום הנדרש מהרופא בעניין זה נגזרים היקף הרישום ומידת הפירוט הנדרשת. ויש לזכור, תפקידו העיקרי של רופא הינו לספק טיפול רפואי. אין להתייחס לרופא כאל שוטר או מפקח שתפקידם העיקרי לאסוף ראיות לצורך חצגתם בערכאות, ולא כאל פקיד או קלדנית שתפקידם לרשום כל מילה שנאמרת. על כן, להבדיל מתיעוד הפרטים הקשורים בטיפול הרפואי עצמו, אין לצפות מרופא לרשום כל מילה שנאמרת במהלך מפגש. הדבר איננו סביר ולא רצוי ודרישה מסוג זה עלולה לפגוע בטיפול הרפואי עצמו.
15. לא זו אף זו, מעבר לסוגיית רישום הדברים שנאמרו, היקף המידע שעל הרופא למסור למטופל לא אמור להיות בלתי מוגבל. ראה ע"א 718/06 סתחי הנ"ל בסעי' 13:
- " עם זאת, ועל אף ההלכה הברורה בדבר חובת קבלתה של הסכמה מדעת, נותרת השאלה בדבר היקפה של חובת מסירת המידע המתלווית לחובה זו סוגיה מורכבת, אשר קשה לקבוע בעניינה כללים חד משמעיים, ויש להכריע בה באופן פרטני, בכל מקרה על נסיבותיו.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 אין חולק כי היקפה של חובת היידוע אינו יכול להיות מוחלט. אמנם, יש להימנע
2 ככל הניתן מפגיעה באוטונומיה של המטופל באמצעות ביצוע הליך רפואי בו מבלי
3 שיעמוד על טיבו של הליך זה, ומבלי שיובהרו לו סיכויי הצלחה של ההליך,
4 הסכנות הנובעות ממנו, תופעות הלוואי הנלוות לו, והאלטרנטיבות לטיפול (ראו
5 ע"א 434/94 ברמן נ' חור – המכון למידע רפואי בע"מ, פ"ד נא (4) 205, 212
6 (1997)). אלא שחובה זו אינה יכולה להיות מוחלטת. לא ניתן לדרוש, לא כעניין של
7 מדיניות ולא מתוך ההיגיון הסביר, כי בטרם יבוצע כל הליך רפואי שהוא יידרש
8 הרופא המטפל לשטוח בפני המטופל את אין-ספור ההשלכות והתוצאות שעשויות
9 להיות להליך, נדירות ככל שיהיו. יתרה מכך, חובת היידוע בהיקף בלתי מוגבל לא
10 תיטיב גם עם המטופל, אשר ימצא עצמו נחשף למידע רב מכדי שיוכל להתמודד
11 עמו, כך שהדבר למעשה יפגע ביכולתו להגיע להחלטה מושכלת."
12

13 ומהלכה למעשה, עיון ברשומה הרפואית ת/1 מלמד, כי ד"ר מליטיאנו רשם את התלונות,
14 האבחנה הרפואית, ורשם שנתן לתובעת הסברים על "כל" האופציות הטיפוליות כולל EPS
15 ו-RF ABLATION.

16 בעדותו של ד"ר מליטיאנו בבית המשפט הוא הבהיר כי האופציות הטיפוליות הינן 3 בלבד,
17 וסיפק הסבר מדוע לא רשם באופן ספציפי את האופציה של טיפול תרופתי וראיתי לנכון
18 להביא את דבריו כמו שהם:

19 "ש. ... לא כתוב בשום מקום במסמך שאתה שקלת אופציה של טיפול תרופתי ולו
20 לתקופת הביניים?

21 ת. תשובה אחת היא, החולה הגיעה אליי מטופלת בתרופות, החולה טופלה בתרופות
22 לפחות מאז 2004 שד"ר סמניה ראה אותה. החולה הגיעה לד"ר מחול על תרופות,
23 ד"ר מחול שולח אליי חולים כאשר הוא חושב שהתרופות לא מספיקות, והוא מפנה
24 אותם אליי לעשות פעולות של צריבה. תשובה שניה, במירוש נשקל. אני כותב
25 שהוסברו לחולה כל האופציות הטיפוליות כולל EPS ואבליישן. יש סך הכל שלוש
26 אופציות טיפוליות, EPS זאת בדיקה אלקטרופיזיולוגית שבה אנחנו בודקים
27 באמצעות צנתור את המערכת החשמלית של הלב, מנסים להפיק הפרעת קצב כדי
28 לראות את הפרעת הקצב שממנה החולה סובל, ובהתאם לתוצאה כמו שמוסבר
29 לפני, מחליטים אם להמשיך הלאה. הוסברו כל האופציות הטיפוליות. כשאני כותב
30 כזה דבר, אני לא כותב טקסט בוק ברפואה, אני גם לא מנסה באותו רגע... זה

בית משפט השלום בעכו

ת"א 28446-04-13 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 בשבילי, שאני אדע מה אמרתי לחולה, מה הסברתי לחולה, מה הייתה ההחלטה
2 המשותפת. כשאני כותב כל האופציות הטיפוליות, יש שלוש אופציות סך הכל,
3 אופציה אחת לא לעשות כלום, מה שהיה לא רלוונטי לגביה, כי היא סבלה ופנתה
4 בבקשה לקבל טיפול. האופציה השניה היא אופציה תרופתית, שהחולה טופלה
5 תרופתית, ובמעמד הזה גם הוסבר לחולה, כמו שאני תמיד מסביר לחולים, למה
6 אני חושב שלא כל כך טוב טיפול, כמו למשל שמישהו רוצה להיכנס ולא טוב להיות
7 עם תרופות, כמו למשל שאין לנו דרך לדעת שאנחנו נותנים טיפול תרופתי, אם
8 הטיפול עזר או לא עזר, נגיד שעבר חודש או חודשיים ולא קרה כלום, אנחנו לא
9 יודעים מה זה אומר, האם זה יד המקרה. ובמקרה הספציפי הזה, שוב אני חוזר,
10 החולה טופלה תרופתית, היא הגיעה למסקנה ביחד עם הרופאים שלה, ביחד עם
11 הקרדיולוג שזה כנראה לא מספיק טוב, שהתדירות עלתה מאוד, והפנו אותה אליי
12 בשאלה ספציפית. " (עמ' 27 ש' 6 – 26).

13
14 בהתחשב בקיומן של 3 אופציות טיפוליות בלבד ובכך שהתובעת שטופלה בעבר על ידי
15 תרופות, בין אם בעבר הקרוב ובין אם בעבר הרחוק יותר, הרישום בת/1 לפיו הוסברו "כלי"
16 האופציות, מספק את מטרות הרישום הרפואי בעניין זה. יש בו כדי לאפשר לרופא המטפל
17 ולמי שקורא את המסמך לוודא שהתובעת קיבלה הסבר של כל האופציות הטיפוליות, ויש בו
18 כדי לרענן את זיכרונו של מי שרשם את המסמך בדברים שאמר.
19 נוכח הנ"ל, מצאתי שדייר מליטיאנו מילא אחר חובתו וסיפק את הרישום הנדרש, ללא
20 ליקויים וללא רשלנות מצדו. על כן, אין מקום להחיל על המקרה דנן את תורת הנוק הראיתי.
21 כך שנטל השכנוע בעניין טענות התובעת, כי לא הוצגו בפניה כל האופציות הטיפוליות, נותר
22 מוטל על שכמה.

הערכת העדויות

23
24
25 למרות שלא מצאתי פגם ברישום הרפואי אדגיש, כי קיומו של חסר ברישום הרפואי אינו
26 מקים אחריות נזיקית באופן אוטומטי, אלא מעביר את נטל ההוכחה לנתבע על מנת שיוכח
27 בעצמו כי נתן את כל ההסברים הנדרשים לעניין ההליך הרפואי לרבות הסיכונים הכרוכים
28 בו ואופציות טיפוליות אחרות [ראה ע"א 10094/07 פלונית נ' בית החולים האנגלי אי.מ.מ.ס.
29 (24/11/2010), סעי' 7 ואילך לפסק דינו של השופט נ' הנדל]. או במילים אחרות:

30 "אין בקיומו של חסר ראייתי ובהעברת נטל השכנוע כדי למנוע השלמת החסר
31 באמצעות ראיות אחרות, וכאשר עולה בידי הנתבע למלא חסר ראייתי מסוים, הרי

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מתוז חיפה

- 1 שלא תהא עוד נפקות לאותו חסר והמקרה ייבחן לפי העובדות שהוכחו" [ע"א
2 8842/08 עזבון המנוח גדעון לב ארי ז"ל נ' ד"ר סרנת אריה (20/01/2011), סעי' 17].
- 3 19. עדותה של התובעת, בהיותה עדות יחידה של בעל דין, לא הייתה מהימנה מספיק כדי לפסוק
4 על פיה [סעיף 54 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשלי"ה-1971]. חלק מתשובותיה לשאלות
5 היו לא ברורות, לא מדויקות ומתחמקות, וזיכרונה לא היה טוב דיו כדי לבסס עליו מסקנות.
6 כך למשל התובעת טענה בתצהירה, כי בעת שהגיעה לבדיקות בבית החולים כרמל, בסוף
7 חודש אוגוסט, חתמה על מספר טפסי בדיקה, ביניהם טופס הסכמה לביצוע אבליציה (ת/2),
8 בפגישה שערכה דקות ספורות, מבלי שנערכה אתה שיחה ומבלי שהוסברו לה סיכוני ההליך
9 שהיא אמורה לעבור (סעיף 12 ו-13 לתצהיר התובעת). במהלך החקירה הנגדית התברר כי
10 חתמה על טופס אחד של הסכמה מדעת לאחר פגישה קצרה עם ד"ר גבריאל:
- 11 "ש. את אומרת בתצהירך חתמתי על הרבה טפסים, זה היה בין הטפסים ולא
12 שמתי לב, ולא קראתי, ואני אומר לך בואי תראי את הטפסים, אני אומר לך
13 שאין טפסים אלא רק טופס אחד בודד על הסכמה.
- 14 ת. אני הגעתי וחיכיתי המון לזמן לרופא הזה, הוא בא מהר והכניס אותי לחדר
15 הקטן מול המזכירה של הטיפול נמרץ, ואמר לי את רוצה תור לניתוח אצל
16 ד"ר מליטאנו, אמרתי לו כן והוא אמר שאני צריכה לחתום לי, אני לא יודעת
17 מה הוא נתן לי שם, חתמתי כי זה לפני הניתוח שאני מסכימה לניתוח
18 כאילו, חתמתי ולא זוכרת אם הוא נתן לי את התאריך או משהו אחר נתן לי
19 את התאריך שבאתי שבוע אחרי לניתוח עצמו.
- 20 ש. כלומר אם אני אומר שרק טופס אחד אנו יכולים להסכים שהיה רק טופס
21 אחד ?
- 22 ת. כן. אני מנסה להזכר בפרטי פרטים. אני לוקח אותי אחורה ממש, אם עברתי
23 דף דף. אני מנסה להזכר.
- 24 ש. יכול להיות שזה טופס אחד ?
- 25 ת. הוא אמר שזה תיק לפני הניתוח וחתמתי. כן.
- 26 ש. על אף התנגדותי להרחבת הזית, איפה כל מה שספרת לי מופיע בתצהירך.
27 ת. לא ידעתי שאני אמורה לספר בפרטי פרטים כל מה שאני זוכרת ולא
28 זוכרת. " (עמ' 13 שי 15 – 29).
- 29
- 30 התובעת גם לא זכרה היטב את מהלך הפגישה עם ד"ר גבריאל, במהלכה הוחתמה על טופס
31 הסכמה מדעת (עמ' 14 שי 5 – שי 13):

בית משפט השלום בעכו

ת"א 28446-04-13 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

- 1 ש. גם הטרום ניתוח את מסכימה שעשו לה בבוקר א.ק.ג ועם ד"ר גבריאלי
2 הוא שוחח איתך ולא עשה לך כל בדיקה או פעולה רפואית.
3 ת. אני לא זוכרת כל דבר שהיה שם. יכול להיות שעשיתי א.ק.ג. לא בטוחה ב
4 100 אחוז.
5 ש. אבל לא הוא עשה לך את הא.ק.ג, אלא האחיות עשו לך לפני?
6 ת. לא. אני זוכרת שחיכיתי בפרוזדור ואני זוכרת שנכנסתי לחדר. מצטערת
7 אבל אני לא זוכרת כל פרט ופרט. אני חושבת שהיתה שם מיטה אבל אני
8 זוכר אם הוא עשה לי א.ק.ג או מישהו אחר עשה לי.
9 ש. הגעת לשם בבוקר ויצאתי מביה"ח אחרי הצהריים.
10 ת. חיכיתי שם הרבה זמן, אני זוכרת בדיוק מתי הגעתי ומתי יצאתי. לא
11 צריכה לרשום כל דבר."
12
13 נטייתה להתחמק ולשכוח פרטים הופיעה גם כאשר נשאלה בעניין הייעוץ הרפואי שקיבלה
14 טרם פנתה לד"ר מליטיאנו, ובעניין האופציות הטיפוליות שהובהרו לה שם (עמ' 10 ש' 16 עד
15 עמ' 11 ש' 27):
- 16 ש. הלכת לד"ר סמניה מאותה סיבה שהלכת לד"ר מיליטיאנו?
17 ת. נכון.
18 ...
19 ש. את אישה אינטליגנטית, אני מניח שדיברת איתו, הוא אמר לך שיש כמה
20 אפשרויות טיפוליות, לכן אני מציע שתגיע אליי כדי להחליט אם עושים
21 כך או אחרת, נכון?
22 ת. לא, הוא אמר לי שאני צריכה להגיע למיון כמו שסיפרתי, על מנת שהוא
23 ייתן לי את האופציות שלי לטיפול, כדי שיידע מה הבעיה באמת.
24 ש. זאת אומרת שלא עניין אותך מה אותן אופציות, אמרת אני לא רוצה
25 להקשיב לאופציות, בוא נתקדם.
26 ת. אני לא זוכרת בדיוק כל מילה שהוא אמר, אבל תוך כדי שהוא דיבר איתי,
27 מה שאני הבנתי ממנו, שמה שאני צריכה לעשות זה להגיע למיון על מנת
28 שאני אוכל להתקדם הלאה בטיפולים... שהוא ייתן לי את האופציות מה
29 שאני אוכל לבחור, אני לא זוכרת מילה במילה מה הוא אמר לי, אני לא
30 אשקר, אני לא יכולה להיזכר מילה במילה מה שהוא אמר לי שם.
31
32

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

בית המשפט:

- 1
2 השאלה אם הוא אמר לך שיש מספר אופציות טיפוליות ופירט אותן, ואמר
3 לך שצריך לעשות בדיקות על מנת להחליט.
4 אני לא אשקר, אני לא זוכרת. ת.
5 אני מציג לך מסמך רפואי של ד"ר סמניה, מתקבל וסומן נ/2. אני אומר לך
6 שד"ר סמניה רשם במסמך שלו, דיון/תכנית טיפולית "תחזור לאקו
7 ומאמץ ואז נחליט לגבי RFA של הפרעת הקצב" (שזאת הפעולה של
8 אבלציה). אחרי שאני מציג לך שזה מה שהוא כתב, אולי את נזכרת שהוא
9 אמר לך שתלכי ואז הוא יחליט איתך אם לעשות את הפעולה הזאת, או
10 לבחור דרך טיפולית אחרת.
11 ת. לא, אני מה שאני זוכרת שהוא ביקש ממני להגיע אליו עם הא.ק.ג, אני לא
12 זוכרת שהוא הציע לי את האופציה הטיפולית של אבלציה. אני לא אשקר
13 שהוא כן או לא הציע לי. אני זוכרת שהוא ביקש ממני להגיע למיון.
14 (כל ההדגשות לא במקור)
15
16 חוסר הזיכרון המופגן של התובעת בנוגע לאירועים במהלכם קיבלה הסברים, לא מתיישב עם
17 עמדתה החד משמעית לפיה לא קיבלה את ההסברים על האופציות הטיפוליות ועל הסיכונים
18 והסיבוכים הצפויים, ולפיכך, לא ניתן לסמוך על עדותה.
19 20. בנוסף, קיים קושי לקבל את טענתה של התובעת, שאפשרותה לתת הסכמה מדעת לטיפול
20 באבלציה נפגעה, כיוון שלא הוסברו לה האפשרויות של טיפול תרופתי ושלא ידעה עליהן.
21 טענה זאת לא מתיישבת עם העובדה שהתובעת טופלה בעבר בתרופות במשך שנים מספר,
22 ובכמה סוגים של תרופות. התובעת אישרה בתצהירה כי קיבלה בעבר טיפול תרופתי מסוג
23 דראלין (סעיף 3 לתצהירה), ובעדותה בבית המשפט אישרה שטופלה בנורמיטון ובדרלין (עמי
24 11 שי 28 עד 31 ועמי 14 שי 29 עד 30). גם כאשר התובעת טענה שמדובר בטיפולים שקיבלה
25 שנים קודם לכן, אין ספק שהתובעת ידעה על קיומן של אופציות תרופתיות שכן טופלה בעבר
26 בדרך זאת.
27
28 21. מנגד, עדותו של ד"ר מליטיאנו היתה ברורה ועקבית, הוא זכר היטב את המקרה וענה על כל
29 שאלה באופן ברור תוך מתן הסברים מלאים. עדותו עשתה עלי רושם מהימן ומקצועי
30 והאמנתי לעדותו.
31

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 בנוסף על דברי ד"ר מליטאנו בסעיף 16 לעיל, בהמשך עדותו, הוא שב וחיידד את העובדה
2 שהציג בפני התובעת את כל האופציות הטיפוליות, כולל טיפול תרופתי:

3 אני יכול להגיד בצורה חד משמעית, שאני כותב כל האופציות הטיפוליות, הקבוצות
4 של חוסמי בטא שזה דרלין ונורמיטון, או הקבוצות של תרופות ספציפיות נגד
5 הפרעות קצב, הוצגו בפניה באופן חד משמעי, ואין לי שום ספק שזה מה שנעשה.
6 שאני כותב כל האופציות הטיפוליות זה מה שהתכוונתי. (עמ' 28 ש' 27 – 32)

ועוד:

8 "אני בדרך כלל אומר לאישה "אם את היית מלכת אנגליה", ולגבר "אם היית נשיא
9 ארה"ב", יש שלוש אופציות טיפוליות ואז אני מפרט" (עמ' 29 ש' 2, 3).

10

11 כשנשאל למה לא פרט במסמך הרפואי את כל האפשרויות התרופתיות ואת כל הסיבוכים
12 האפשריים הוא השיב בכנות:

13 "אני לא אתחיל לפרט את כל 16 או 17 או 14 תרופות... אני לא רשם בית משפט,
14 כדי לכתוב את כל הסיבוכים, אני צריך לקחת את כל הטופס ולהעתיק את כולו."
15 (עמ' 29 ש' 30, 31)

16

17 ובהמשך הוסיף:

18 "אני עשיתי התמחות בארה"ב. לצערי הרב כבר מזמן ראיתי מה זה רפואה
19 מתגוננת, כמה החולים נפגעים מרפואה מתגוננת. מטרת הרישום שלי הם כדי
20 שאני אבין מה עשיתי ומה דיברתי, אני מבטיחך (הטעות במקור – ע.ר.) שאחרי
21 שראיתי בשנת 2013-2014 את התביעה שנאחזת בדברים שאני חושב שהם לא
22 רלוונטיים, אני קצת יותר מפרט, אבל לא בגלל שאני חושב שמבחינה רפואית צריך
23 לפרט, ולא בגלל שאני אומר לחולים יותר ממה שאמרתי, אני אומר לחולים אותו
24 דבר, אני נוהג להסביר לחולים אותו דבר, אני רק חושש שיבוא איזה עו"ד וימצא
25 אותי בדיוק על מה שלא כתבתי", (עמ' 34 ש' 14 – 20).

26

27 ניכר מעדותו של ד"ר מליטאנו כי הוא מבין היטב מהי מטרת הרישום הרפואי של ההסברים
28 שהוא נותן למטופלים, כאשר ברור לו כי ההסבר אמור להיות מפורט אך הרישום הוא בעיקר
29 לצרכים ראייתיים.

30 "ש. ברור לך כרופא מומחה כי יש הבדל משמעותי בין טיפול אלקטיבי לבין

31

טיפול דחוף מבחינת רמת ההסברים שאתה אמור לתת?

בית משפט השלום בעכו

ת"א 28446-04-13 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

- 1 ת. ברור לגמרי, זה לא רק עניין שאני אמור לתת, אני חושב שמדובר בהסברים
2 שאני צריך וחובה לתת, בלי קשר לזה שהחוק מחייב אותי. (עמ' 25 ש' 4
3 -7).
4
5 על כן, אני מקבל את הטענה שהרישום המצומצם של דייר מליטיאנו במסמך הרפואי שרשם
6 (2/ת) אינו גורע מרמת הפירוט שניתנה בפועל לתובעת.
7
8 22. חיזוק לעדותו של דייר מליטיאנו ניתן למצוא בעדותו של דייר גבריאל, שאף הוא הותיר בי
9 רושם מהימן, תשובותיו היו ברורות מדויקות ולא מתחמקות ועדותו והאמנתי לעדותו.
10
11 כך למשל, כאשר נשאל מדוע המסמכים לוקים בחסר ביחס לפירוטים הטכניים של ההליך
12 הוא השיב:
13 י"ת. אני יכול לומר כי בהיכרותי את ההליך לפי הרישום, אין לי ספק שדרי'
14 מיליטאנו לא אומר לחולה אנחנו הולכים לעשות לך אבלציה בכך זה
15 מסתכם. אני משוכנע שמתקיימת שם שיחה ובה הוא מפרט לה בדיוק את
16 הפרטים. אוסיף, כשהיא מגיעה אלי לקבלה, הדבר הראשון שאנחנו עושים
17 זה משוחחים, אני מוודא שהיא יודעת לשם מה הגיעה והיא הבינה את מה
18 שדרי' מיליטאנו אמר לה בפגישה, מה הפרוצדורה שהולכת להתבצע.
19 במידה ולא היא חופשיה ורשאית לשאול שאלות.
20 ש. אתה משער שזה נאמר, זה לא רשום במסמך.
21 ת. אני יודע מהניסיון שלי שכך מתבצעים הדברים. (עמ' 37 ש' 20 – 26)
22 (ההדגשות לא במקור – ע.ר).
23
24 23. נוכח כל האמור לעיל אני קובע, כי דייר מליטיאנו הסביר לתובעת על כל האפשרויות
25 הטיפוליות, כולל האופציה של טיפול תרופתי, באופן שאפשר לתובעת לתת הסכמה מדעת
26 לטיפול שעברה.
27
28 24. אשר לחתימה של התובעת על טופס ההסכמה לביצוע ההליך, הסביר דייר גבריאל, כי זו
29 הייתה מלווה בהסברים, ולא הסתכמה בחתימה בלבד, וכך הסביר מפורשות דייר גבריאל:
30 "לרוב זה מינימום חצי שעה לחולה, ראשית משוחחים, אני מנסה להבין ומנסה
31 להתרשם שהיא מבינה למה היא באה ואיזה פעולה היא הולכת לעבור, ושהיא

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 מסכימה לעבור אותה ומה הסיבוכים של הפעולה. כאשר התשובה חיובית אני עובר
 2 איתה על טופס ההסכמה, אני נותן לה לקרוא, ונותן לה לשאול שאלות, אם היא
 3 מבינה ומסכימה בסוף היא חותמת על טופס ההסכמה. אח"כ אני עושה לה בדיקה
 4 גופנית ואח"כ אני רושם את הדברים במחשב. לא ניתן לעשות זאת במשך 2-3
 5 דקות, בכל מקרה" (עמ' 40 שי 10 – 15).

6
 7 25. אשר על כן, נוכח חתימת התובעת על טופס הסכמה הכולל הסברים מפורשים לגבי הסיכונים
 8 והסיבוכים כולל זה שנגרם לתובעת, אישור של ד"ר גבריאלי על הטופס, בחתימתו, על כך
 9 שהסביר לתובעת את כל האמור בטופס בפירוט וכי התובעת חתמה על הטופס לאחר ששוכנע
 10 שהבינה את ההסברים במלואם, לאחר שמצאתי כי עדותו של ד"ר גבריאלי עדיפה עלי על פני
 11 עדותה של התובעת, אני קובע התובעת קיבלה את מלוא ההסבר המפורט הנדרש לגבי סיכוני
 12 ההליך שעברה, באופן שאפשר לה לתת הסכמה מדעת.

13
 14 26. סיכומי של דבר, אני דוחה את טענת התובעת שלא קיבלה הסברים בעניין האפשרויות
 15 הטיפוליות שעמדו בפניה ובעניין סיכוני ההליך שעברה, וקובע כי לא נמנע ממנה האפשרות
 16 לתת הסכמה מדעת להליך ולא נפגעה האוטונומיה שלה.

17
 18 סוגיית הקשר הסיבתי

19
 20 27. לאחר שקבעתי שלא נפגעה האוטונומיה של התובעת, למעלה מן הצורך, נתתי דעתי גם
 21 לשאלה האם מטופל הסביר שהיה מקבל את כל המידע הרלוונטי, היה מסרב לבצע את ההליך
 22 שבוצע.

23 כדי להכריע בשאלה זו, על בית-המשפט להביא בחשבון את סוג הטיפול שקיבל
 24 החולה ואת מידת תיוגותו, אל מול הסיכון הטמון בו, ולהעריך את תגובתו
 25 המסתברת של החולה על-פי אמות-מידה של חולה סביר בנסיבות דומות. [ע"א
 26 2781/93 בעניין דעקה הני"ל בעמ' 566]

27
 28 התובעת סבלה מהתקפים של הפרעות בקצה הלב בתכיפות הולכת וגוברת, התקפים אשר
 29 פגעו באיכות חייה, הובילו אותה לפנות לחדר מיון כמה פעמים ולצורך לנוח לכמה שעות אחרי
 30 כל התקף, ולעיתים ליום שלם, והובילו אותה לחפש מזור אצל רופאים שונים, עד שהגיע
 31 לטיפולו של ד"ר מליטיאנו. בעבר, התובעת קיבלה טיפולים תרופתיים.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 הטיפול באבלציה שהוצע לתובעת נחשב לפרוצדורה לא מסובכת, אשר הסיכונים שלה לא
2 רבים ורחוקים למדי. הסיכון להתרחשות הסיבוך שנגרם לתובעת מוערך (לפי דברי המומחה
3 מטעם בית המשפט) כסיכון של בין 0.5% ל- 1%. הטיפול, כאשר הוא מצליח, אמור לפתור
4 את הבעיה שהיתה לתובעת אחת ולתמיד, ללא צורך בנטילת תרופות, שיש להן תופעות לוואי
5 משמעותיות.

6
7 הן די"ר מליטיאנו, והן המומחה מטעם בית המשפט, שהתובעת לא ביקשה לחקור אותו על
8 חוות דעתו, קבעו מפורשות כי ההתוויה של טיפול באבלציה, במצבה של הרפואי של התובעת,
9 הוא מההתוויות המקובלות בארץ ובעולם, וכי רוב הרופאים, לרבות המומחה מטעם בית
10 המשפט עצמו, היו מציעים לתובעת לעבור הליך אבלציה. בשים לב לעובדה כי הוצע לתובעת
11 כבר בשנת 2004 לעבור את ההליך, אינני סבור כי התובעת הייתה מסרבת לקבל את הטיפול.

12
13 מומחה בית המשפט ציטט מתוך נייר העמדה של האיגודים הקרדיולוגיים אמריקאים
14 והאירופאים מ 2003, שעליו התבסס המומחה מטעם התובעת:

15 "הסיפא של פרק זה העוסק בהפרעת הקצב שממנה סבלה התובעת הוא, כי ניתן
16 בהחלט להציע לחולה אבלציה כקו ראשון, משום שיעילות הטיפול התרופתי הינה
17 50-30 בלבד, לעומת כ 96% שיעורי הצלחת אבלציה. נייר העמדה מדגיש, כי יש
18 לשוחח עם המטופל על סיכון זה של עד 1% סיבוך בפעולה שידרוש השתלת קוצב.
19 כלומר הטיפול התרופתי האלטרנטיבי המוצע פחות יעיל, מחייב טיפול לכל החיים
20 שכן אינו מביא לריפוי ובעל תופעות לוואי."

21
22 וציטוט נוסף מהספר הבסיסי בקרדיולוגיה (בעמ' 6):

23 "אבלציה ע"י גלי רדיו מביאה לריפוי המטופל ביותר מ 95% מן המקרים עם שיעור
24 נמוך של סיבוכים. עדיף לנסות לרפא את המטופל, מאשר לתת תרופות בעלות
25 תופעות לוואי לטווח ארוך. יש לשקול טיפול בגלי רדיו בחולים סימפטומטיים עם
26 אירועים חוזרים בשלב מוקדם, כאלטרנטיבה לטיפול תרופתי. כמו כן ניתן להציע
27 הפעולה כאלטרנטיבה לטיפול תרופתי, בחולים שאינם רוצים או אינם יכולים
28 לקחת תרופות או שהתרופות אינן יעילות – יש להציע טיפול זה במיוחד לחולים
29 עבורם יש לעבור לתרופות של הקו השני. לסיכום אבלציה בגלי רדיו הינה טיפול
30 הבחירה בהפרעת קצב זו למרבית החולים הסימפטומטיים."

31

בית משפט השלום בעכו

ת"א 13-04-28446 אבו קיאס נ' שירותי בריאות כללית מחוז חיפה

1 בהתחשב בנתונים הללו, בנסיבותיה של התובעת, במצבה הרפואי ובהיסטוריה הרפואית
2 שלה, אני סבור שהתובעת, לו הייתה שוקלת את הדברים בסבירות, הייתה מחליטה לבצע את
3 הטיפול שבוצעה בה, גם אם היו מציגים בפניה את כל הנתונים בדבר הסיכונים והטיפולים
4 החלופיים, בוודאי שכך הם פני הדברים משקבעתי שהנתונים הרלוונטיים הוצגו בפניה.

סוף דבר

8 28. התביעה נדחית.

9 לאחר שכל טענות התובעת נדחו ונוכח כמות ומהות ההליכים בתיק, כולל הצורך לאסוף
10 מסמכים ולהגיש חוות דעת מטעם הצדדים, מינוי מומחה מטעם בית המשפט, הגשת
11 תצהירים, שמיעת ראיות (בשתי ישיבות), הגשת סיכומים וכו', מן הדין לחייב את התובעת
12 בהוצאות ממשיות לטובת הנתבעת.

13
14 לפנים משורת הדין בלבד, בהתחשב בכך שלתובעת אכן נגרמה נכות של ממש כתוצאה
15 מההליך רפואי אותו דבר, אני מחייב את התובעת לשלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט
16 עוה"ד, בסכום כולל של 10,000 ₪ בלבד.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

22 ניתן היום, די אדר תשע"ח, 19 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

עמית רוזינס, שופט

23
24
25
26